

Γιατί άφησε τις «Άγριες Μελίσσες» και τον «Σασμό» για να έρθει στο ΚΘΒΕ

■ makthes.gr/kosmas-zakharof-giati-afise-tis-aghries-melisses-kai-ton-sasmo-ghia-na-erthei-sto-kthbe-462956

Είναι από τις πιο γνώριμες φυσιογνωμίες του ελληνικού θεάτρου και της τηλεόρασης. Ο Κοσμάς Ζαχάρωφ έχει παίξει 109 ρόλους στο θέατρο, 35 στην τηλεόραση και 6 σε ταινίες μεγάλου μήκους, ενώ έχει γράψει σενάρια για 4 τηλεοπτικές σειρές. Τώρα, ο δρόμος του τον φέρνει στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, όπου παίζει στη Βαβυλωνία του Δημητρίου Κ. Βυζάντιου η οποία έκανε πρεμιέρα το περασμένο Σάββατο σε δραματουργική επεξεργασία και σκηνοθεσία Τάκη Χρυσικάκου. «Ξεκίνησε πολύ καλά. Στην πρεμιέρα είχε πολύ κόσμο, που αντιδρούσε, γελούσε και έδειχνε να του αρέσει πολύ η παράσταση», λέει ο κ. Ζαχάρωφ στο makthes.gr.

Η Βαβυλωνία, ένα διαχρονικό πια έργο της ελληνικής δραματουργίας είναι μεγάλο όχι μόνο σε χρόνο, αλλά και σε νοήματα. «Μιλάει για το βασικό εθνικό μας κουσούρι που είναι η ασυνεννοησία. Στο έργο, αυτό συμβαίνει σε γλωσσικό επίπεδο. Όλοι οι ήρωες μιλούν διαφορετικά ιδιώματα και δεν μπορούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους. Γίνεται ένας καυγάς για ασήμαντο λόγο και πέφτει ένας πυροβολισμός, όπου τραυματίζεται ένας κρητικός. Εκεί έρχεται ο Επτανήσιος αστυνομικός που υποδύομαι και προσπαθεί να συνεννοηθεί με όλους αυτούς, πράγμα αδύνατο. Δεν μπορεί να καταλάβει πώς έγινε ο πυροβολισμός. Όλο αυτό αντανακλά στη δική μας ασυνεννοησία σε όλες τις εποχές. Για λόγους θρησκευτικούς, πολιτικούς, οικονομικούς δεν μπορούμε να τα βρούμε μεταξύ μας και αυτό συμβαίνει από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα», επισημαίνει ο Κοσμάς Ζαχάρωφ.

Η κατάσταση που περιγράφει έχει προβολές σε όλα όσα συμβαίνουν με τον κορονοϊό, την πανδημία και τα εμβόλια. «Το ενοχλητικό είναι ότι κάθε φορά όταν προκύπτει ένα θέμα σ' εμάς τους Έλληνες, αυτό μετατρέπεται σε Ολυμπιακός – Παναθηναϊκός. Από τη μια άκρη ο ένας, από την άλλη άκρη ο άλλος, φανατικά υπέρ ο ένας, φανατικά κατά ο άλλος. Έτσι όμως δεν υπάρχει πεδίο συνεννόησης, δεν υπάρχει κάτι μεταξύ άσπρου και μαύρου όπου να μπορούμε να τα βρούμε και να πείσουμε και μερικούς ανθρώπους γι' αυτό. Έχουμε διάφορες θεωρίες που πατάνε σε προκαταλήψεις, σε προλήψεις, σε διάφορες επιστημονικοφανείς απόψεις. Τώρα έχουμε αυτό το ντέρμπι που δεν λείει να τελειώσει. Εντωμεταξύ απ' ότι φαίνεται στη Θεσσαλονίκη το τελευταίο διάστημα τα κρούσματα ξεπερνούν αυτά της Αθήνας και σε έξι – επτά μέρες θα φανεί τι έγινε με τις γιορτές και τις παρελάσεις», τονίζει.

Αρνείται να πάρει θέση υπέρ ή κατά του εμβολίου. «Έκανα και τις δύο δόσεις, αλλά δεν μπορώ να βγω και να πω σε κάποιον να το κάνει ντε και καλά. Καταρχάς δεν είμαι γιατρός. Πώς θα του το πω; Αυτά πρέπει να τα πουν οι ειδικοί και μάλιστα αυτοί που σχετίζονται με ειδικότητες για τον ιό. Εγώ και να το πω και να μην το πω δεν έχει νόημα, αφού δεν είμαι γιατρός δεν έχει κύρος η γνώμη μου», επισημαίνει.

«Θα ήταν πολύ δίκαιο ο Νίκος Κολοβός να έχει μια ακόμη θητεία»

Γέννημα θρέμμα της Θεσσαλονίκης, του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και της Σχολής του ο Κοσμάς Ζαχάρωφ λείπει, ωστόσο, από τη δημόσια σκηνή της πόλης από το 1983. «Έχουν αλλάξει τα πάντα εδώ. Όταν ήμουν στο ΚΘΒΕ υπήρχε η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, αυτή ξέραμε μόνο. Είχε 100 ηθοποιούς. Εκεί γινόταν όλες οι παραστάσεις. Τώρα υπάρχουν τρεις μεγάλες σκηνές, έχει απλωθεί το ΚΘΒΕ σε όλη τη Θεσσαλονίκη, γίνονται πάρα πολλές παραγωγές, ενώ δουλεύουν σ' αυτό πάρα πολλοί ηθοποιοί, τεχνικοί, έχει πάρα πολλούς καλλιτεχνικούς συνεργάτες».

Μέσα από την τωρινή εμπειρία με τον οργανισμό θεωρεί ότι θα πρέπει να δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία στον καλλιτεχνικό διευθυντή του Νίκο Κολοβό, αφού προσφάτως προκηρύχθηκε η θέση κι εκείνος θα είναι υποψήφιος. «Ο τωρινός διευθυντής είναι ένας άνθρωπος που προέρχεται από τα σπλάχνα του ΚΘΒΕ, το αγαπάει, έχει να προσφέρει. Κατά τη γνώμη μου θα ήταν πολύ δίκαιο από τη στιγμή που ήρθε και κράτησε τα δύο τελευταία χρόνια τον οργανισμό σε μια πάρα πολύ καλή κατάσταση να έχει μια αυτόνομη θητεία για άλλα τρία χρόνια για να μας δείξει το δικό του έργο», υπογραμμίζει.

Παρά την ακμή στην οποία υποστηρίζει ότι βρίσκεται το ΚΘΒΕ όμως, θεωρεί ότι η σημαντική εποχή της Θεσσαλονίκης ήταν εκείνη της δεκαετίας του '70 και του '80. «Ήταν μια περίοδος που γινόταν αναβρασμός. Υπήρχε μεγάλη παραγωγή στη λογοτεχνία, στη ζωγραφική, στη μουσική, στο θέατρο, παντού. Τώρα για κάποιον λόγο τα πράγματα έχουν πέσει λιγάκι. Υπάρχει αδράνεια, βαρεμάρα, τεμπελιά, δεν ξέρω πώς να το εξηγήσω, πάντως δεν είναι όπως εκείνη την εποχή».

Βέβαια αυτό συμβαίνει παντού. «Στη Θεσσαλονίκη όμως με πονάει πιο πολύ γιατί έχω ζήσει και εποχές που η πόλη ήταν πρωτεύουσα του πολιτισμού, ενώ τώρα δεν είναι. Οι περισσότεροι, εντωμεταξύ, από τα δικά μου χρόνια ακόμη, φεύγουν στην Αθήνα κι έτσι η πόλη έχει τεράστια αιμορραγία. Εδώ υπάρχει μόνο ένα Κρατικό Θέατρο. Αν δεν είσαι σ' αυτό, αλλάζεις επάγγελμα ή αλλάζεις πόλη. Δεν υπάρχει κάτι άλλο που μπορεί να σου εξασφαλίσει μεροκάματο για να ζήσεις», λέει.

«Στην ελληνική τηλεόραση γίνονται πια θαύματα»

Ηθοποιός γνωστός και από την τηλεόραση ο ίδιος, λόγω της δέσμευσής του αυτής με τη Βαβυλωνία του ΚΘΒΕ, έχασε δύο ευκαιρίες στη μικρή οθόνη: μια στις «Άγριες Μέλισσες» και μια στον «Σασμό», δύο σίριαλ που βρίσκονται στην κορυφή της τηλεθέασης. Στο πρώτο θα υποδυόταν τον πατέρα του Μελέτη που βίασε την Ανέτ (Κάτια Δανδουλάκη) στα νιάτα του και στο δεύτερο τον πατέρα της δικηγόρου με την οποία χωρίζει ο κεντρικός ήρωας (Ορφέας Αυγουστήδης). «Όσο είμαι εδώ δεν μπορώ να κάνω τηλεόραση, αφού τελειώσω θα δούμε. Τώρα είναι πια δύσκολα τα πράγματα για να συνδυάσεις και τα δύο, αφού οι ώρες των γυρισμάτων είναι πάρα πολλές και δεν γίνεται να σου κανονίσουν να δουλέψεις όλες τις σκηνές μόνο Δευτέρα και Τρίτη, οπότε δεν μπορώ και να ανεβοκατεβαίνω».

Παρόλα αυτά δεν μετανιώνει γι' αυτή του την επιλογή. «Υπάρχουν κι άλλες δυνατότητες. Γίνονται πολλές τηλεοπτικές σειρές, υπάρχουν ευκαιρίες, απλώς αυτές ήταν σε δύο πολύ δημοφιλή σίριαλ. Ας ελπίσουμε ότι θα είμαι στους επόμενους κύκλους. Στην ελληνική τηλεόραση γίνονται πια θαύματα. Οι «Άγριες Μέλισσες» είναι μια φοβερά σπουδαία παραγωγή με ένα σενάριο που είναι γραμμένο σαν θεατρικό, οι ηθοποιοί είναι ο ένας καλύτερος απ' τον άλλον, ενώ ο σκηνοθέτης ξέρει να αξιοποιήσει ακόμα και τον ηθοποιό με τον μικρότερο ρόλο. Η σειρά ανέβασε τον πήχη και ακολούθησε ο «Σασμός» που είναι στα ίδια χνάρια, μια επίσης προσεγμένη δουλειά. Παλιότερα στα σίριαλ έπρεπε να κάνεις σε 2.5 μέρες ένα επεισόδιο. Πηγαίναμε, 'πυροβολούσαμε' και φεύγαμε. Τώρα γίνονται πολύ προσεκτικά και αυτό είναι ενθαρρυντικό. Και όσο ανεβαίνει ο πήχης τόσο θα βλέπουμε και καλύτερες δουλειές», καταλήγει.

Είναι από τις πιο γνώριμες φυσιογνωμίες του ελληνικού θεάτρου και της τηλεόρασης. Ο Κοσμάς Ζαχάρωφ έχει παίξει 109 ρόλους στο θέατρο, 35 στην τηλεόραση και 6 σε ταινίες μεγάλου μήκους, ενώ έχει γράψει σενάρια για 4 τηλεοπτικές σειρές. Τώρα, ο δρόμος του τον φέρνει στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, όπου παίζει στη Βαβυλωνία του Δημητρίου Κ. Βυζάντιου η οποία έκανε πρεμιέρα το περασμένο Σάββατο σε δραματουργική επεξεργασία και σκηνοθεσία Τάκη Χρυσικάκου. «Ξεκίνησε πολύ καλά. Στην πρεμιέρα είχε πολύ κόσμο, που αντιδρούσε, γελούσε και έδειχνε να του αρέσει πολύ η παράσταση», λέει ο κ. Ζαχάρωφ στο makthes.gr.

Η Βαβυλωνία, ένα διαχρονικό πια έργο της ελληνικής δραματουργίας είναι μεγάλο όχι μόνο σε χρόνο, αλλά και σε νοήματα. «Μιλάει για το βασικό εθνικό μας κουσούρι που είναι η ασυνεννοησία. Στο έργο, αυτό συμβαίνει σε γλωσσικό επίπεδο. Όλοι οι ήρωες μιλούν διαφορετικά ιδιώματα και δεν μπορούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους. Γίνεται ένας καυγάς για ασήμαντο λόγο και πέφτει ένας πυροβολισμός, όπου τραυματίζεται ένας κρητικός. Εκεί έρχεται ο Επτανήσιος αστυνομικός που υποδύομαι και προσπαθεί να συνεννοηθεί με όλους αυτούς, πράγμα αδύνατο. Δεν μπορεί να καταλάβει πώς έγινε ο πυροβολισμός. Όλο αυτό αντανakλά στη δική μας ασυνεννοησία σε όλες τις εποχές. Για λόγους θρησκευτικούς, πολιτικούς, οικονομικούς δεν μπορούμε να τα βρούμε μεταξύ μας και αυτό συμβαίνει από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα», επισημαίνει ο Κοσμάς Ζαχάρωφ.

Η κατάσταση που περιγράφει έχει προβολές σε όλα όσα συμβαίνουν με τον κορονοϊό, την πανδημία και τα εμβόλια. «Το ενοχλητικό είναι ότι κάθε φορά όταν προκύπτει ένα θέμα σ' εμάς τους Έλληνες, αυτό μετατρέπεται σε Ολυμπιακός – Παναθηναϊκός. Από τη μια άκρη ο ένας, από την άλλη άκρη ο άλλος, φανατικά υπέρ ο ένας, φανατικά κατά ο άλλος. Έτσι όμως δεν υπάρχει πεδίο συνεννόησης, δεν υπάρχει κάτι μεταξύ άσπρου και μαύρου όπου να μπορούμε να τα βρούμε και να πείσουμε και μερικούς ανθρώπους γι' αυτό. Έχουμε διάφορες θεωρίες που πατάνε σε προκαταλήψεις, σε προλήψεις, σε διάφορες επιστημονικοφανείς απόψεις. Τώρα έχουμε αυτό το ντέρμπι που δεν λέει να τελειώσει. Εντωμεταξύ απ' ό,τι φαίνεται στη Θεσσαλονίκη το τελευταίο διάστημα τα κρούσματα ξεπερνούν αυτά της Αθήνας και σε έξι – επτά μέρες θα φανεί τι έγινε με τις γιορτές και τις παρελάσεις», τονίζει.

Αρνείται να πάρει θέση υπέρ ή κατά του εμβολίου. «Έκανα και τις δύο δόσεις, αλλά δεν μπορώ να βγω και να πω σε κάποιον να το κάνει ντε και καλά. Καταρχάς δεν είμαι γιατρός. Πώς θα του το πω; Αυτά πρέπει να τα πουν οι ειδικοί και μάλιστα αυτοί που σχετίζονται με ειδικότητες για τον ιό. Εγώ και να το πω και να μην το πω δεν έχει νόημα, αφού δεν είμαι γιατρός δεν έχει κύρος η γνώμη μου», επισημαίνει.

«Θα ήταν πολύ δίκαιο ο Νίκος Κολοβός να έχει μια ακόμη θητεία»

Γέννημα θρέμμα της Θεσσαλονίκης, του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και της Σχολής του ο Κοσμάς Ζαχάρωφ λείπει, ωστόσο, από τη δημόσια σκηνή της πόλης από το 1983. «Έχουν αλλάξει τα πάντα εδώ. Όταν ήμουν στο ΚΘΒΕ υπήρχε η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, αυτή ξέραμε μόνο. Είχε 100 ηθοποιούς. Εκεί γινόταν όλες οι

παραστάσεις. Τώρα υπάρχουν τρεις μεγάλες σκηνές, έχει απλωθεί το ΚΘΒΕ σε όλη τη Θεσσαλονίκη, γίνονται πάρα πολλές παραγωγές, ενώ δουλεύουν σ' αυτό πάρα πολλοί ηθοποιοί, τεχνικοί, έχει πάρα πολλούς καλλιτεχνικούς συνεργάτες».

Μέσα από την τωρινή εμπειρία με τον οργανισμό θεωρεί ότι θα πρέπει να δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία στον καλλιτεχνικό διευθυντή του Νίκο Κολοβό, αφού προσφάτως προκηρύχθηκε η θέση κι εκείνος θα είναι υποψήφιος. «Ο τωρινός διευθυντής είναι ένας άνθρωπος που προέρχεται από τα σπλάχνα του ΚΘΒΕ, το αγαπάει, έχει να προσφέρει. Κατά τη γνώμη μου θα ήταν πολύ δίκαιο από τη στιγμή που ήρθε και κράτησε τα δύο τελευταία χρόνια τον οργανισμό σε μια πάρα πολύ καλή κατάσταση να έχει μια αυτόνομη θητεία για άλλα τρία χρόνια για να μας δείξει το δικό του έργο», υπογραμμίζει.

Παρά την ακμή στην οποία υποστηρίζει ότι βρίσκεται το ΚΘΒΕ όμως, θεωρεί ότι η σημαντική εποχή της Θεσσαλονίκης ήταν εκείνη της δεκαετίας του '70 και του '80. «Ήταν μια περίοδος που γινόταν αναβρασμός. Υπήρχε μεγάλη παραγωγή στη λογοτεχνία, στη ζωγραφική, στη μουσική, στο θέατρο, παντού. Τώρα για κάποιον λόγο τα πράγματα έχουν πέσει λιγάκι. Υπάρχει αδράνεια, βαρεμάρα, τεμπελιά, δεν ξέρω πώς να το εξηγήσω, πάντως δεν είναι όπως εκείνη την εποχή».

Βέβαια αυτό συμβαίνει παντού. «Στη Θεσσαλονίκη όμως με πονάει πιο πολύ γιατί έχω ζήσει και εποχές που η πόλη ήταν πρωτεύουσα του πολιτισμού, ενώ τώρα δεν είναι. Οι περισσότεροι, εντωμεταξύ, από τα δικά μου χρόνια ακόμη, φεύγουν στην Αθήνα κι έτσι η πόλη έχει τεράστια αιμορραγία. Εδώ υπάρχει μόνο ένα Κρατικό Θέατρο. Αν δεν είσαι σ' αυτό, αλλάζεις επάγγελμα ή αλλάζεις πόλη. Δεν υπάρχει κάτι άλλο που μπορεί να σου εξασφαλίσει μεροκάματο για να ζήσεις», λέει.

«Στην ελληνική τηλεόραση γίνονται πια θαύματα»

Ηθοποιός γνωστός και από την τηλεόραση ο ίδιος, λόγω της δέσμευσής του αυτής με τη Βαβυλωνία του ΚΘΒΕ, έχασε δύο ευκαιρίες στη μικρή οθόνη: μια στις «Άγριες Μελίσσες» και μια στον «Σασμό», δύο σίριαλ που βρίσκονται στην κορυφή της τηλεθέασης. Στο πρώτο θα υποδυόταν τον πατέρα του Μελέτη που βίασε την Ανέτ (Κάτια Δανδουλάκη) στα νιάτα του και στο δεύτερο τον πατέρα της δικηγόρου με την οποία χωρίζει ο κεντρικός ήρωας (Ορφέας Αυγουστήδης). «Όσο είμαι εδώ δεν μπορώ να κάνω τηλεόραση, αφού τελειώσω θα δούμε. Τώρα είναι πια δύσκολα τα πράγματα για να συνδυάσεις και τα δύο, αφού οι ώρες των γυρισμάτων είναι πάρα πολλές και δεν γίνεται να σου κανονίσουν να δουλέψεις όλες τις σκηνές μόνο Δευτέρα και Τρίτη, οπότε δεν μπορώ και να ανεβοκατεβαίνω».

Παρόλα αυτά δεν μετανιώνει γι' αυτή του την επιλογή. «Υπάρχουν κι άλλες δυνατότητες. Γίνονται πολλές τηλεοπτικές σειρές, υπάρχουν ευκαιρίες, απλώς αυτές ήταν σε δύο πολύ δημοφιλή σίριαλ. Ας ελπίσουμε ότι θα είμαι στους επόμενους κύκλους. Στην ελληνική τηλεόραση γίνονται πια θαύματα. Οι 'Άγριες Μελίσσες' είναι μια φοβερά σπουδαία παραγωγή με ένα σενάριο που είναι γραμμένο σαν θεατρικό, οι ηθοποιοί είναι ο ένας καλύτερος απ' τον άλλον, ενώ ο σκηνοθέτης ξέρει να αξιοποιήσει ακόμα και τον ηθοποιό με τον μικρότερο ρόλο. Η σειρά ανέβασε τον πήχη και ακολούθησε ο 'Σασμός' που είναι στα ίδια χνάρια, μια επίσης προσεγμένη δουλειά. Παλιότερα στα σίριαλ έπρεπε να κάνεις σε 2.5 μέρες ένα επεισόδιο. Πηγαίναμε, 'πυροβολούσαμε' και φεύγαμε. Τώρα γίνονται πολύ προσεκτικά και αυτό είναι ενθαρρυντικό. Και όσο ανεβαίνει ο πήχης τόσο θα βλέπουμε και καλύτερες δουλειές», καταλήγει.